

Til August

Da Olav Lid fylte 70 år skrev Torgeir Austenå at den som skal skrive om Olav Lid står ovenfor en svært mangesidig oppgave, og at det neppe er noen gitt å kunne presentere alle sidene av han på en skikkelig måte. Det samme kan sies om August Røsnes. For å si som Austenå; skal man skrive om akademikeren, byplanleggeren, historikeren, samfunnsforskeren, humoristen, kulturmennesket, eller rett og slett om mennesket August Røsnes?

August Røsnes er født 27. mars 1943. Han vokste opp på et småbruk på Ringvassøya, litt utenfor Tromsø by, som yngstemann med tre eldre søstre. Etter hvert gikk turen til Ås, og Norges landbrukshøgskole. I 1970 ble han uteksaminert som jordskifte kandidat ved Instituttet for jordskifte og eiendomsutforming. Her ble han værende i nesten 10 år til. Først som vitenskapelig assistent for professor Sverre Øvstedal, og fra 1972 som forskningsstipendiat. Lisensiatsavhandlingen om «Bostedsservice og befolkningsendring» – som omhandler sammenhengen mellom endring i folketall og adgangen til forskjellige typer service i Vesterålen – ble gjort ferdig i 1975. Etter stipendiatperioden fortsatte Røsnes som forsker, og i 1978 kvalifisert han seg som førsteamanuensis. Fra 1978 og frem til sommeren 1980 arbeidet han som forskningskoordinator i landbrukspolitikk for Norsk landbruksvitenskapelig forskningsråd (NLVF).

I 1980 gikk turen tilbake til Nord-Norge. Røsnes ble tilbudt en nyopprettet stilling som forskningsdirektør ved Nordlandsforskning i Bodø. Denne stillingen hadde han inntil han begynte som forsker ved Norsk institutt for by og regionsforskning (NIBR) i Trondheim i 1983. Røsnes var i Trondheim fram til 1987, før reisen igjen gikk sørover, nærmere bestemt til Oslo kommune. Her ble han etter hvert leder av Oslo kommunes byutviklingsavdeling.

Den 13. september 1993 ble den opprinnelige Oslo-avtalen fra 20. august signert i Washington. En påfølgende avtale (Oslo 2) ble undertegnet samme sted 28. september 1995. For å følge opp deler av disse avtalene ble det i regi av Utenriksdepartementet bestemt at Norge skulle bistå palestinske selvstyremyndigheter med råd og hjelp knyttet til by- og regionsplanlegging i vid forstand. Røsnes ble en del av et norsk team, som fra november 1994 og fram til Oslo-prosessen døde ut mot slutten av 1990-tallet, arbeidet med disse delene av Oslo-avtalen. En sentral oppgave for Røsnes var undervisning og opplæring av palestinske planleggere.

I 1998 kom Røsnes tilbake til Ås. Han ble tilbudt et professorat i arealplanlegging, og har siden skrevet fagartikler, undervist og veiledet både studenter og doktorgradsstipendiater på Instituttet for landskapsplanlegging, UMB.

En universitetsstilling er en eksklusiv arbeidsplass. Tanken er fri og få andre har samme mulighet til å gå i dybden og virkelig gjøre seg ferdig med et spørsmål. Men friheten har også sin pris. Det kan være hardt å leve opp til egne og andres forventninger om å videreføre et helt fagområde eller i beste fall bringe det et skritt videre. Røsnes fyller stillingen fullt ut. Han er en drivende kraft og en respektert fagmann i mange forskjellige fagkretser.

Røsnes har skrevet en mengde artikler og forskningsrapporter, og med sin egenartede stil og sine intellektuelle innspill – med abstrakt snert – kan han ta luven av hvem som helst. Både fordi han tør å tenke stort og nytt, men også fordi han bruker en faglig terminologi som har sine egne språklige rund-

danser. Som leser er det ikke alltid så lett å henge med i de akademiske svingene.

Røsnes er veldig kunnskapsrik, og innenfor områder som historie og klassisk musikk, vil nok mange si han er en ener. Han kan mye om mange forskjellige ting. Og han liker å meddele sine kunnskaper på en lekende måte. Det er ikke mange som kommer på å omtale «den prosedurale planteoriens forsøk på vitenskapliggjøring av det almene» under tittelen; «Med lapp for øye og papegøye på skulderen», slik han gjorde i festskriftet til Daniel Rogstad.

Kanskje er det hans evne til «å like» som ligger bak. Han liker opera, han liker gode bilder og han liker en uventet og frisk replikk. Når ting stemmer liker August seg, enten det er snakk om jobb, kultur eller selskapsliv. Og han gjør faktisk det han liker. Han oppsøker på selektivt vis det som interesserer, enten det er hjemme i Norge eller ute i den store verden. Om dette skyldes nysgjerrighet, arbeidslyst eller en oppvekst som odelsgutt og minstemann i Nord-Norge vet

ikke jeg. Men det trenger vi vel heller ikke å vite? Vi får nøye oss med Solan Gundersens kloke kommentar; «når man kommer fra Tynset trives man alle plasser».

En annen ting er at August skiller mellom snørr og barter. Bagateller og andre uvesentligheter må aldri overskygge de virkelige verdiene i livet. August er en person det går an å snakke ordentlig med. En menneskelig feil eller to tillegges ikke mer vekt enn det feilen er verdt.

Men selv om mister Røsnes har mange sider, finnes det bare én August. Med sin forunderlige blanding av humor, kunnskap og menneskelig vidd kan han føre seg i alle lag, og med en stil som holder selv i de tyngste motbakkene. Melder trøttheten seg er det bare å pøse på med litt ekstra tæl. Og tæl er det mer en nok av. Og du verden så glad man kan bli av sånt!

Hipp hurra for 70 år.

Einar Bergsholm